

„гимнастическитѣ дружества“, комуто са дължи съществуването на Южна-България, бѣхме свидѣтели, като са погрѣба. Двама души съ дискосъ въ рѣцѣтъ, ходеха отъ дюгень на дюгень да събиратъ по петаче и двѣ за неговото погрѣбанне. На тоя дискосъ спущаха своята лепта и враждебнитѣ памѣ елементи, съ които покойникътъ водеше отчаянна борба! Каква национална гордостъ! . . . По сѣщото това врѣме сичкитѣ българеки вѣстници бѣха облѣчени въ черно, за смъртта на единъ чуждестранець музикантипъ, който бѣ дошелъ въ страната ни само отъ любовъ къмъ парите. Сички го оплакваха горчиво и изказваха мнѣния: да се помогне на фамилията му отъ народното съкровище! Пакъ по това време, колонитѣ на вѣстниците се пълнеха съ биографията на другъ единъ облизанъ чужденецъ, по случай на сръбжрната му свадба. А за Матевски ни дума ни ума. По-долу въ сѣшиятъ градъ ставаха живи препирни, биеха са за депутати, пеуваха са за устройването на нѣкакъвъ си храмъ, пакъ надъ чуждитѣ гробове подигнатъ! Ехъ народъ, народъ! кога ще да погледнешъ на своята испокъсана черга“?

Г-нъ Иванъ *Вазовъ*, достойния пѣвецъ на *миналото*, прѣвъ е почувствувалъ натякванията на „медвенския овчаръ“ и отъ името на *сегашното* съ божествената свирка на *Орфея* въспѣ героитѣ на възражданieto: неговата „*Епопея на забравенитѣ*“ е живъ откликъ на мѣмрението . . . Да, съ своята „*Епопея на забравенитѣ*“ Г-нъ *Вазовъ* удовлетвори справедливитѣ амбиции на *миналото*, а на *сегашното* даде да разбере, че дълбоко е нагазило въ калъта на грубия материялизъмъ!

На стр. 18—19 автора иронизира надъ туриститѣ, що обикалятъ по балканския полуостровъ и прокарва идеята: *България трѣбва да се изучава отъ Българе, а не отъ чужденци, които се грижатъ не за нейнитѣ сѣдбини, а за своитѣ лични облаги*

— „Нѣма сжмнѣние, че както по другите ни работи, така и по народните ни движения, най-напрѣдъ ще да са заинтересуватъ спекулантите чужденци, ще да са появатъ тѣ въ страната ни, съ консулски препорѣжки и отечественното ни правителство, да не скръши хатѣрътъ на приятелската държава, ще имъ са усмихни въ всеко отношение. Най-напрѣдъ ще да са издаде окръжно до административните власти, че като са появи тагъвъ и тагъвъ *фонъ*, професоръ, или симпатична леда, да му са укажатъ всекакви под-